

[Qvist Jørgensen]

ske betragteligt menneskeligt værn, og det menneskelige værn får man altså ikke gratis. Jeg ser egentlig helt bort fra hr. Tom Behnkes argumentation om, hvad en stofmisbruger koster samfundet i øvrigt, men i selve behandlingsfasen vil det være totalt forkert, hvis man prøver at bilde de amtskommunale og primærkommunale myndigheder ind, at forslaget er billigt eller udgiftsneutralt. Det gør det ikke mere fremkommeligt at tage debatterne, hvis det er udgangspunktet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Stavad):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 10/12 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Ifølge SF's forslag skal der ske en udvidelse af mulighederne for at få sygedagpenge ud over dagpengelovens varighedsbegrænsning på ét år. SF har foreslået, at der skal gives en automatisk ret til forlængelse af dagpengeperioden for personer, der har enten en arbejds-skade- eller en pensionssag under behandling. SF stillede det samme forslag allerede under Folketingets behandling af dagpengeloven i efteråret 1989, men som bekendt var der ikke flertal for forslaget dengang.

Jeg må først slå fast, at det har været et princip i sygedagpengeloven siden vedtagelsen af den oprindelige dagpengelov i 1973, at sygedagpenge skal betragtes som en korttidssydelse og ikke skal dække et mere varigt forsørgelsesbehov. Med lov nr. 852 af den 7. december 1989, der blev vedtaget af et bredt flertal her i Folketinget, skete der en opstramning af et andet af dagpengeordningens væsentlige principper, nemlig sammenhængen mellem tilknytningen til arbejdsmarkedet og ydelsen af sygedagpenge. For at en person kan få udbetalt sygedagpenge, skal der fortsat bestå en overvejende sandsynlighed for en tilbagevenden til arbejdsmarkedet. SF's forslag bryder altså med to af de bærende principper for hele sygedagpengeordningen og med den opstramning af betingelserne for at kunne modtage dagpenge, som et stort flertal bakkede op, da den nuværende dagpengelov blev vedtaget i december 1989.

SF foreslår, at alle, der har rejst en sag om erstatning efter arbejdsforsikringsloven, skal have ret til at få udbetalt sygedagpenge ud over den gældende varighedsbegrænsning på ét år. Begrundelsen for forslaget er, at de arbejdsskadede med de nuværende regler sattes i den situation, at de ikke kan få udbetalt erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven, fordi deres helbredsmæssige situation endnu ikke er stationær, samtidig med at de fratages retten til sygedagpenge efter et år på grund af sygedagpengelovens varighedsbegrænsning.

Det er min klare opfattelse, at de gældende regler for at forlænge dagpengene ud over varighedsbegrænsningerne giver rigtig gode muligheder for at hjælpe arbejdsskadede. Kommunerne skal jo forlænge dagpengeperioden ud over ét år, når det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat før eller senere. Dagpengeperioden forlænges også, hvis den sygemeldte er under eller venter på at komme under lægebehandling eller må anses for at kunne genvinde sin arbejdsdygtighed enten inden for 6 uger eller inden for 2 gange 6 uger, alt efter hvor alvorlig sygdommen er. Hvis ingen af de nævnte muligheder foreligger, vil den arbejdsskadede efter behov kunne få udbetalt hjælp efter bistandsloven, så jeg synes ærligt talt, at de arbejdsskadede er fuldt tilgodeset med de regler, der er i dag.